

Hvala Allahu, Gospodaru svjetova! Salavat i selam neka je na Allahova poslanika, Muhammeda, s.a.v.s., njegovu porodicu, ashabe i sve one koji ga slijede na putu islama!

Poštovana braćo i sestre, draga djeco i omladino, esselamu alejkum!

Uzvišeni Allah, dž.š., nam kaže: „**Onaj tko se iseli Allaha radi naći će na Zemlji mnogo mjesta, usprkos svojih neprijatelja i slobodu. A onome tko napusti svoj rodni kraj, radi Allaha i Poslanika Njegova, pa ga stigne smrt, nagrada od Allaha njemu je sigurna. - Allah mnogo prašta i milostiv je.**“ (En-Nisa, 100)

Većini nas, kada se spomene hidžra, prvo što padne na um jeste seoba poslanika Muhammeda, s.a.v.s., i prvih muslimana iz Mekke u Medinu.

Mnogi od nas prilično dobro znaju kakav je bio tijek Hidžre, zbog čega su se prvi muslimani na čelu sa Poslanikom iselili iz Mekke u Medinu i kakav je bio daljnji razvoj islama. Međutim, ono što manje znamo jeste da pojam i čin hidžre nije započeo s Poslanikom Muhammedom, s.a.v.s..

Naravno, nema nikakve sumnje da je Hidžra Muhammeda, s.a.v.s., i prvih muslimana najvažnija hidžra i događaj koji je bio

prekretnica i početak procvata i preporoda islama. Međutim, također je neosporna činjenica je da je hidžra bila sastavni dio životna velike većine Allahovih poslanika.

Život prvog čovjeka i prvog Božijeg poslanika Adema, a.s., i preve žene odredila je hidžra iz Dženneta na Zemlju.

Nuh, a.s., je sa svojom lađom učinio hidžru ispred sveopćeg potopa, bježeći iz zemlje u kojoj ljudi nisu htjeli da se odazovu Allahovom pozivu, kako bi se naselio zajedno sa ostalim vjernicima tamo gdje mu je Allah odredio.

Ibrahim, a.s., je učinio hidžru sa Hadžerom i sinom Ismailom, a.s., ka Mekki gdje su se Hadžera i Ismail nastanili i gdje su i smrt dočekali.

Musa, a.s., je učinio hidžru bježeći od faraona i sklanjajući se kod poslanika Šuajba, a.s., u Medjenu. Zatim, drugi put čini hidžru po Allahovoj zapovjedi u Egipat da bi treći put učinio hidžru zajedno sa svojim narodom Benu Israilom ka Obećanoj zemlji.

I na kraju, najznačajnija hidžra koja je, kako smo na početku kazali, promijenila tok svjetske povijesti, hidžra od koje mi računamo vrijeme, je

ona posljednjeg poslanika Muhameda, s.a.v.s., Kao što smo rekli, hidžra je sastavni dio života mnogih Božijih poslanika. Ali i mnogih naroda. Također, bitno je naglasiti da se hidžra može učiniti iz različitih razloga.

Prvi i najbolji razlog jeste onaj vjerski, tj. da čovjek u mjestu u kojem živi ne može mirno ispovijedati svoju vjeru, da ne smije dolaziti u džamiju, da živi pod terorom, te da se vrši nad njim pritisak da ostavi svoju vjeru itd.

Ovaj razlog je bio presudan za Poslanika s.a.v.s., i ashabe da napuste Mekku i nastane se u Medini.

Dobro znamo da su se mušrici otvoreno suprotstavili Poslaniku i ashabama, da su ga napadali, da su pojedine ashabe vezivali za zemlju i na njih stavljali veliko kamenje, da su neke čak ubili poput Sumejje majke ashaba Ammara ibn Jasira.

Sjetimo se ne tako davne povijesti ovih krajeva i činjenice da su muslimani činili hidžru iz Bosne i Hercegovine kada je nakon pada Osmanskog carstva Bosnu okupirala Austro-Ugarska pa je veliki broj Bošnjaka odselio ili učinio hidžru u Tursku bojeći se da neće svoju vjeru moći

slobodno praktcirirati pod novom neislamskom vlasti. Neki povjesničari navode kako se tome procesu u Tursku iselilo više od 2 milijuna Bošnjaka. Mnogi od njih i danas znaju svoje porijeklo.

Također, i u posljednjoj agresiji na Bosnu i Hercegovinu, muslimani su činili hidžru sa svojih ognjišta u nepoznato jer nisu mogli biti mirni kao muslimani.

Ima i onih koji čine hidžru radi materijalnih razloga kako bi se obogatili i postali imućni. Možemo ih nazvati „ekonomski muhadžiri.“

U tu kategoriju se svrstava najveći broj ljudi to su oni za koje naš narod kaže: „Trbuhom za kruhom.“ Ovakvih muhadžira je najviše. Naime, čovjek mora da traži svoju nafaku i da ide za njom, jer upravo u kretanju i jeste bereket.

Od Omera b. el-Hattaba, r.a., se prenosi da je rekao: „Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kako kaže: **'Djela su samo prema nijjetima i svakom čovjeku pripada samo ono što je nanijetio. Pa, čija hidžra bude radi Allaha i Njegovog Poslanika, njegova hidžra je radi Allaha i Njegovog Poslanika. A čija hidžra bude radi dunjaluka kako bi ga stekao ili žene**

da bi je oženio, pa njegova hidžra je radi toga.'“

I na kraju, draga braćo, pouke i poruke Hidžre i dan-danas su aktualne. Hidžra je mnogo više od jednog povijesnog događaja i trenutka, ona nadilazi to značenje. Jedna vrsta hidžre je i napuštanje griješenja i seoba u pokornost Allahu, dž.š..

Muhammed, s.a.v.s., je rekao: „**Muhadžir je svaki onaj koji napusti sve ono što je Allah dž.š. zabranio, a prihvati se onoga što je naredio.**“

Dakle, hidžra za nas danas može biti i to da ostavimo sve ono što Allah dž.š. ne voli, prezire, mrzi, a mi dobro znamo šta naš Stvoritelj ne voli, a znamo i ono što će nas približiti onome što naš Stvoritelj voli.

Molim Uzvišenog Allaha da se okoristimo porukama i poukama Hidžre, da budemo od onih muhadžira koji se čuvaju harama i čine hidžru u Allahovo zadovoljstvo.

Braćo i sestre, želim vam hairli i berićetnu novu
1440. Hidžretsku godinu!

AMIN!

Prethodne hutbe potražite na: www.medzlis-split.org

Pripremio: Vahid ef. Hadžić

Split, 7.9.2018.

